

2) Zo nee: moet artikel 1, sub c, van richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 tot wijziging van richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, aldus worden uitgelegd dat onder „televisiereclame” ook die boodschappen in uitzendingen of onderdelen van uitzendingen moeten worden verstaan waarbij de toeschouwers door een omroeporganisatie de mogelijkheid wordt geboden om door het rechtstreeks kiezen van betaallnummers en daarmee tegen betaling deel te nemen aan een prijskamp van diezelfde omroeporganisatie?

(¹) PB L 298, blz. 23.

(²) PB L 202, blz. 60.

Hogere voorziening ingesteld op 4 mei 2006 door Cementbouw Handel & Industrie BV tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer — uitgebreid) van 23 februari 2006 in zaak T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie BV/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-202/06 P)

(2006/C 178/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Cementbouw Handel & Industrie BV (vertegenwoordigers: W. Knibbeler, O. Brouwer en P.J. Kreijger, advocaten)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van rekwirante

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 februari 2006, waarbij het
 - a) rekwirantes beroep heeft afgewezen;
 - b) rekwirante heeft verwezen in de kosten, te vernietigen;
- indien nodig de zaak voor afdoening terug te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg;
- de Commissie te verwijzen in de kosten, met inbegrip van die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het Gerecht van eerste aanleg in zijn arrest van 23 februari 2006:

- a) inzake de artikelen 1, 2, en 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1310/97 (de concentratieverordening) (¹), blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, en deze bepalingen onjuist heeft toegepast, en
- b) het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden, inzake artikel 8, lid 2, van de concentratieverordening blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, en deze bepaling onjuist heeft toegepast,

waardoor het rekwirantes beroep ten onrechte heeft verworpen en het besluit van de Commissie heeft bevestigd, voorzover daarbij de eerste reeks van door rekwirante en Haniel voorgestelde toezeggingen als ontoereikend was afgewezen.

(¹) PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Groningen (Nederland) op 2 mei 2006 — Essent Netwerk Noord BV tegen Aluminium Delfzijl BV, BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor en Essent Netwerk Noord BV tegen 1. Saranne BV en 2. BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor en Aluminium Delfzijl BV tegen de Staat der Nederlanden (Ministerie van Economische Zaken)

(Zaak C-206/06)

(2006/C 178/28)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Groningen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Essent Netwerk Noord BV

Verweerster: Aluminium Delfzijl BV

Andere partijen: BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor, Saranne BV, BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor, Staat der Nederlanden (Ministerie van Economische Zaken)

Prejudiciële vragen

1. Moeten de artikelen 25 en 90 van het EG-Verdrag zo worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een wettelijke maatregel op grond waarvan binnenlandse afnemers van elektriciteit gedurende een overgangperiode (31 augustus 2000 tot en met 31 december 2000) aan hun netbeheerder een tariefopslag verschuldigd zijn over de te hunner behoefte getransporteerde hoeveelheden elektriciteit, wanneer die opslag door de netbeheerder moet worden afgedragen aan een daartoe door de wetgever aangeduide vennootschap ter bestrijding van niet-marktconforme kosten die zijn ontstaan als gevolg van door die vennootschap vóór de liberalisering van de elektriciteitsmarkt aangegane verplichtingen of gedane investeringen, en die vennootschap

- de gezamenlijke dochteronderneming is van de vier binnenlandse productiebedrijven,
- in de betrokken periode (2000) als enige aansprakelijk is voor de niet-marktconforme kosten die in dat jaar opkomen,
- ter dekking van die kosten in dat jaar onbetwist een bedrag van NLG 400 miljoen (EUR 181 512 086,40) nodig heeft, en
- voor zover de opbrengst van de tariefopslag genoemd bedrag overtreft, het surplus aan de minister moet afdragen.

2. voldoet de in de eerste vraag genoemde regeling aan de voorwaarden van art. 87 lid 1 EG-verdrag?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Arbitragehof op 10 mei 2006 — Gouvernement de la Communauté Française en Gouvernement wallon/Vlaamse regering

(Zaak C-212/06)

(2006/C 178/29)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Arbitragehof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Gouvernement de la Communauté française en Gouvernement wallon

Verweerster: Vlaamse regering

Prejudiciële vragen

- 1) Is een stelsel van zorgverzekering dat a) wordt ingesteld door een autonome gemeenschap van een federale staat, lidstaat van de Europese Gemeenschap, b) dat geldt voor de personen die hun woonplaats hebben in het deel van het grondgebied van die federale staat waarbinnen die autonome gemeenschap bevoegd is, c) dat recht geeft op de tenlasteneming door dit stelsel van de kosten voor niet-medische hulp en dienstverlening aan bij dat stelsel aangesloten personen met een langdurig ernstig verminderd zelfzorgvermogen, in de vorm van een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten ervan en d) dat wordt gefinancierd door, enerzijds, jaarlijkse bijdragen van de aangeslotenen en, anderzijds, door een dotatie ten laste van de uitgavenbegroting van de betrokken autonome gemeenschap, een stelsel dat onder de materiële werkingssfeer valt van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap⁽¹⁾ verplaatsen, zoals omschreven in artikel 4 van deze verordening?
- 2) Voorzover de eerste prejudiciële vraag bevestigend zou worden beantwoord: dient voormelde verordening, inzonderheid de artikelen 2, 3 en 13, en, voorzover van toepassing, de artikelen 18, 19, 20, 25 en 28 ervan, aldus te worden geïnterpreteerd dat die bepalingen eraan in de weg staan dat een autonome gemeenschap van een federale Staat, lidstaat van de Europese Gemeenschap, bepalingen aanneemt die, in de uitoefening van haar bevoegdheden, de toelating tot de verzekeraarbaarheid en het voordeel van een socialezekerheidsregeling in de zin van die verordening beperken tot de personen die hun woonplaats hebben in het gebied waarbinnen die autonome gemeenschap bevoegd is en, wanneer het E.U.-burgers betreft, tot de personen die tewerkgesteld zijn in dat gebied en hun woonplaats hebben in een andere lidstaat, met uitsluiting van personen, ongeacht hun nationaliteit, die hun woonplaats hebben in een deel van het grondgebied van de federale Staat waarbinnen een andere autonome gemeenschap bevoegd is?
- 3) Dienen de artikelen 18, 39 en 43 EG-Verdrag aldus te worden geïnterpreteerd dat zij eraan in de weg staan dat een autonome gemeenschap van een federale staat, lidstaat van de Europese Gemeenschap, bepalingen aanneemt die, in de uitoefening van haar bevoegdheden, de toelating tot de verzekeraarbaarheid en het voordeel van een socialezekerheidsregeling in de zin van voormelde verordening beperken tot de personen die hun woonplaats hebben in het gebied waarbinnen die autonome gemeenschap bevoegd is en, wanneer het E.U.-burgers betreft, tot personen die tewerkgesteld zijn in dat gebied en hun woonplaats hebben in een andere lidstaat, met uitsluiting van de personen, ongeacht hun nationaliteit, die hun woonplaats hebben in een deel van het grondgebied van de federale Staat waarbinnen een andere autonome gemeenschap bevoegd is?